

vildfarelse, vil jeg sige, at så er det, fordi vi mener, at metoden er forkert.

Vi mener, at det ikke er at beskytte børnene at hive dem ud af, hvordan verden er. Man skulle hellere træne dem til at modstå reklamer i stedet for at forbyde, at de sendes. Så bare lige for at den ikke skal blive stående, vil jeg sige til ministeren: Jeg tror, vi er lige stærke i ønsket om, at man skal passe på børnene, men metoden er åbenbart forskellig, og det må vi jo så finde os i.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil også gerne protestere mod ministerens bemærkninger om at tage patent på at ville beskytte børn.

I mit indlæg – og andre ordførere har været inde på det samme – er der peget på, at hvis man halsstarrigt kører frem med et nationalt reklameforbud, så rammer man én af flere tv-stationer. Det, jeg har peget på, og som andre har peget på, er, at man skal arbejde konstruktivt for at få frivillige aftaler med branchen, og at man skal lægge meget vægt på at finde frem til europæiske løsninger. Kan man finde nogle europæiske reguleringer, så har man en væsentligt bedre mulighed for at beskytte alle børn.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Svaret til fru Aase D. Madsen er ja. Selvfølgelig skal der undervises i de forskellige kulturelle gruppers historie i den danske folkeskole. Og nu kan jeg selvfølgelig ikke gøre rede for her, hvad det er, man skal nå at lære i historie fra 1. til 10. klasse. Jeg er ret overbevist om, at der er et krav om, at man netop skal have et bredt kendskab til historien, ikke bare den danske historie, men den historie, som kendetegner verdens gang.

Til spørgsmålet om, hvad man i øvrigt kunne gøre for at styrke de forskellige kulturelle grupperings kendskab til deres egen historie, havde jeg tænkt mig at opfordre vores museer til at tage et særligt ansvar for de nye gruppers historie. Alle de nye grupper, som kommer til det danske samfund, har selvfølgelig brug for også at få beskyttet, bevaret og formidlet deres kulturarv, og det mener jeg de danske museer har et ansvar for at bidrage til.

Og endelig til spørgsmålet om beskyttelse. Jeg mener, at vi ved at pålægge de danske public service-stationer et krav om, at der ikke må være børnerklamer dér, ja, så giver vi for-

ældre en valgmulighed; forældrene får simpelt hen mulighed for at vælge reklamerne fra. De får mulighed for at sige: Jamen vores børn skal kun se de danske public service-stationer og de børneudsendelser, der er dér, og hvis der så er forældre, som mener, at deres børn har godt af at blive konfronteret med reklamer, ja, så er der netop alle muligheder på de kommercielle kanaler. Med andre ord: Et eventuelt reklameforbud på de danske public service-stationer vil give større valgmulighed, vil give forældre mulighed for at vælge reklamerne fra i et helt andet omfang, end man har for nuværende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 11: Forslag til lov om ændring af lov om dyrlægegerning m.v. (Etablering af et register over forbruget af veterinære lægemidler).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Trusler ændrer sig over tid. I begyndelsen af det her århundrede stod den politiske kamp om at sikre mennesker mod sult og underernæring. Den teknologiske udvikling og et langt, sejt politisk arbejde for at sikre danskerne et bare nogenlunde ligeligt levegrundlag har været med til at flytte det politiske fokus fra problemer med sult og underernæring til problemer med at sikre sunde og rene fødevarer, som ikke undergraver vores sundhed og modstandskraft over for sygdomsangreb.

Det er en politisk opgave, som kræver en indsats på mange felter, bl.a. en fortsat udbygning af det økologiske landbrug og en stadig indsats for at få de her parametre med ind i alle EU-sammenhænge og i de forestående WTO-forhandlinger.

Men det kræver også en stadig større indsats for at kunne følge udviklingen i anvendelsen af

lægemidler i husdyrproduktionen og det på en så kvalificeret vis, at vi til enhver tid kan dokumentere helt klart, hvad der foregår i dansk husdyrproduktion på det her område. Det må vi kunne både for at sikre os selv mod skadevirkninger af for meget og forkert medicinering i husdyropdrættet, og det må vi kunne for at undgå, at store eksportmarkeder pludselig afskæres, fordi vores kødproduktion kan bringes i miskredit.

Det er derfor med stor glæde, at Socialdemokratiet konstaterer, at regeringen med det her lovforslag lægger sig i spidsen for en udvikling, der bringer Danmark helt på forkant i EU og i verden på det fødevarer sikkerhedsmæssige område, når det angår brugen af veterinære lægemidler.

Med oprettelsen af Vetstat, som er et register til opsamling og kortlægning af forbruget af veterinære lægemidler, vil Danmark lidt efter lidt opbygge et stærkt værktøj i kampen mod udviklingen af resistens over for antibiotiske lægemidler til human brug.

Fødevarerministeren har længe været i front i EU, når det gælder kampen om at få afviklet brugen af vækstfremmere i husdyrproduktionen, og netop i dag ser vi jo på forsiden af Politiken, hvordan de første flotte resultater af den indsats viser sig. Med Vetstat og det efterfølgende lovforslag nr. L 12 om ændring af lov om foderstoffer bringer fødevarerministeren sig helt klart i front endnu en gang.

Nogle vil måske mene, at det her er endnu en administrativ byrde, der vil svække vores konkurrenceevne på verdensmarkedet. Jeg vil godt sige tværtimod. Det her lovforslag vil have præcis samme positive virkning, som indførelsen af den direkte dyrlægekontrol på de danske slagterier har haft for vores ry på verdensmarkedet for danske kødprodukter.

Også da denne kontrol blev indført, var der røster, der advarede imod, at al den her kontrol og administration ville forringe konkurrenceevnen, men ingen ønsker sig i dag tilbage til tiderne før dyrlægekontrollen på slagterierne. Alle ved, at det er en vigtig forudsætning for overhovedet at kunne begå sig på de højprismarkeder, som vores produktion nødvendigvis må rette sig imod.

Men det her med dyrlægekontrollen kan mange lande nu. Hvis vi i fremtiden vil skille os ud som særligt troværdige, når det gælder fødevarer sikkerhed, så skal der mere til. Det forelåede register her er et godt svar herpå, og vi

støtter derfor forslaget og ser frem til et godt og grundigt udvalgsarbejde om detaljerne.

Peter Hansen-Nord (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg på vores ordførers vegne sige følgende:

Fødevarerministerens forslag om etablering af et register over forbruget af veterinære lægemidler ligger fint i forlængelse af de senere års debat om sunderede fødevarer. Fra Venstres side er vi positive over for etablering af et medicinregister. Det vil selvfølgelig give et fint overblik over forbruget af veterinærmedicin og tilsætningsstoffer til foderstoffer, ligesom det bestemt også er anvendeligt i forskningen og i rådgivningsøjemed. Vi kender i øvrigt systemet fra human medicin.

Men det er jo ikke nogen helt gratis fornøjelse hverken for ministeriet eller for erhvervet. Der skal investeres betydelige beløb både til etablering og drift, og det er indlysende, at de merudgifter, der med forslaget pålægges dyrlægerne og foderstofbranchen, vil blive væltet over på landmanden.

Vi håber derfor, at ministeren vil være åben over for muligheden for at kompensere for disse ekstraudgifter, f.eks. ved forskellige lettelser af registreringskravene til landmanden.

Dyrlægernes mulighed for at foretage en smidigere ordination af antiparasitære lægemidler støtter vi også.

Til sidst et par bemærkninger om renter og gebyrer. Venstre finder satserne helt urimeligt høje. En diskonto, som er 2,75, plus 6 pct. samt prisen for en erindringsskrivelse på 200 kr. er helt ude af trit med tidens renteniveau i øvrigt og vil i visse kredse kunne benævnes som åger.

Men som sagt, vi kan støtte forslaget.

Henning Grove (KF):

Formålet kan vi være helt enige i. Det er for at sikre sunde og rene fødevarer. Det tror jeg ikke der er nogen der overhovedet vil sige nej til.

Det andet formål – og det er vel også et af hovedformålene – at sikre, at vi ikke fortsat får mange resistente bakterier, er vi også helt enige i. Så der er ingen problemer.

Jeg mener ikke, der er store problemer i det her, men der er alligevel nogle spørgsmål, som det var rart at få belyst, for vi er enige om, at der skal registreres. Men hvor mange lægemidler skal registreres? Det er klart med antibiotika. Det er også logisk, at coccidier og den slags vil

man registrere. Vækstfremmere er også meget klart. Men så står der »andre lægemidler«, uden at det er uddybet, hvad andre lægemidler er. Det bliver jo et stort register, og det bliver et kæmpearbejde, hvis man skal registrere hvert eneste lægemiddel, dyrlæger bruger. Så jeg går ud fra, at vi på et tidspunkt får den nøjagtige oversigt over, hvilke lægemidler der bliver brugt.

Så har jeg et spørgsmål. Jeg ved ikke, om ministeren kan klare det nu, eller vi skal have det i udvalget. Det er logisk, at man er noget friere i brugen af seravacciner, men det, der undrer mig, er, at der står, at man også kan udlevere drægtighedsforebyggende lægemidler. Det er jo i stor udstrækning hormoner. Er der noget, vi har respekt for i dette Folketing, og i hvert fald har jeg forstået, ministeren har stor respekt for det, så er det hormonkød. Så derfor undrer det mig lidt, men der er jo nok en logisk forklaring på det. Så vi er positive over for det.

Og så er det klart, at vi også må have nogle oplysninger om, hvad det kommer til at koste både for dyrlæger og for landmænd. Og der er også spørgsmålet: Hvad skal man betale for at bruge oplysningerne? Er det den enkelte dyrlæge, hvis han vil have noget tilbage, der skal betale, eller er det forskere, der vil bruge dem, eller hvem skal betale, når de tager oplysninger ud af registret?

Men vi er positive.

Kristen Touborg (SF):

Ligesom de tidligere ordførere er SF også enig i hensigten med loven, og vi finder, at det er en rigtig udvikling at tage fat på. Vi tror faktisk ikke, at det her behøver at betyde mere bureaukrati og mere formynderi. Vi tror måske oven i købet, at det kan virke afbureaukratiserende på visse områder.

Det er godt, at man her får et bedre overblik over anvendelsen af antibiotika og andre vækstfremmende midler, og det overblik vil Vetstat – det er næsten ikke til at sige, det nye ord, ministeren her har fundet på – kunne skabe over forbruget af veterinær medicin og tilsætningsstoffer til foderstoffer, ligesom det helt klart vil kunne anvendes i forbindelse med rådgivning.

Så har jeg lige et par enkelte områder, jeg godt vil nævne. Det ene er, at vi finder og tror, at det sandsynligvis vil være forsvarligt at lave visse administrative lettelser for den enkelte landmand, som er tilknyttet sundhedsrådgiv-

ningen, når vi nu får Vetstat op at køre, som det skal. Og det er på områder som f.eks. genordning af medicin imellem dyrlægens månedlige rådgivende besøg samt en lettelse af registreringskravet ude i den enkelte bedrift sammenkoblet med, at vi synes, at det var værd at overveje et differentieret antal rådgivningsbesøg afhængig af besættningens sundhedstilstand; men det kan vi jo drøfte under udvalgsarbejdet.

Et andet område, vi mener at man skal undersøge nærmere, er det gamle ønske, der har været i årevis fra mælkeproducenterne, om at få adgang til en førstegangsbehandling af egne dyr. Det er jo et gammelt ønske, også et forhold, vi i forvejen har drøftet nogle gange i Folketinget. Men alt andet lige så må Vetstats centrale registre vel give en yderligere sikkerhed for, at det kan være forsvarligt med en førstegangsbehandling også til kvægbrugere.

Det sidste, jeg gerne vil nævne, er det samme, som Venstres ordfører nævnte, i hvert fald vil jeg gerne nævne rykkergebyret. Jeg synes sådan set ikke, det er helt rimeligt, at man skal betale et kæmpe-, et ret stort rykkergebyr, fordi man er glemsom. Det er jo næsten at lægge skat på glemsomhed, og det mener jeg egentlig ikke er rimeligt.

Man kan sige, at i det øvrige samfund er det jo faktisk sådan, at man bliver omkostningsbestemt, jeg tror oven i købet, forbrugerstyrelsen har haft nogle tanker om og har udmeldt nogle ting om, at man ikke vil lade virksomheder opkræve hvad som helst, men der tror jeg, man opererer med noget i retning af – altså i hvert fald omkostningerne ved det brev, man skriver – 50 kr. Det var mere passende end de 200 kr. Så det er nu noget af det, vi også skal have drøftet i udvalget.

Egil Møller (DF):

Da vores ordfører på området ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Dansk Folkeparti har altid kunnet følge tanken om at sikre forbrugerne sunde og rene fødevarer, og vi finder, at målet både med dette lovforslag og det, vi har til behandling umiddelbart efter, er rigtigt. Derfor er Dansk Folkeparti overvejende positivt over for forslaget.

I Dansk Folkeparti finder vi det positivt, at man laver et sådant register for veterinære lægemidler. Derved kan der skabes et langt bedre

overblik over den aktuelle anvendelse af de pågældende midler.

Hvis man ser på resten af verden, har der jo været og er stadig voksende problemer med resistens. Vi har ikke i Danmark lige så alvorlige problemer, men det er vigtigt, at man fortsat fastholder og udbygger indsatsen for at begrænse forbruget af antibiotika, og derunder kommer jo så forbruget af vækstoffremmere i husdyrproduktionen.

Vi vil dog under udvalgsbehandlingen forsøge at få ændret nogle enkelte ting i lovforslaget. Bl.a. anføres det i forslaget, at ministeren kan fastsætte nogle regler om adgang til offentliggørelse af registrets oplysninger. Vi mener ikke i Dansk Folkeparti, at offentligheden bør få en generel adgang til indholdet i disse registre.

I lovforslaget gives der også ministeren mulighed for at fastsætte nogle regler for opkrævning af gebyrer i forbindelse med brugen af registret. Der mener vi i Dansk Folkeparti, at man ikke skal kunne opkræve gebyrer, når udleveringen sker til f.eks. den registrerede selv eller måske nærmeste rådgiver.

Der lægges i lovforslaget vægt på, at det skal træde i kraft pr. 1. januar 2000. Jeg ser gerne, at man åbner mulighed for en mere rimelig overgangsperiode, således at man kan få den fornødne tid til at samarbejde med de forskellige parter og drøfte retningslinjer og problematikken omkring anmeldelsen af resultaterne.

Lad dette være et par bemærkninger, som falder her i dag om nogle ting, som vi ønsker at arbejde videre med i udvalget. Som tidligere nævnt er vi overordentlig positive over for lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Da jeg fik dette lovforslag i hånden, tænkte jeg åh nej, flere registre og mere administrativt bøv, men ved nærmere eftertanke lyder det jo meget fornuftigt med dette nye Vetstat-register. Jeg vil spørge ministeren: Kunne man dog ikke have fundet et andet navn?

Dertil vil jeg så gerne tilføje: I CD vil vi gerne tilslutte os initiativerne, som har til formål at forebygge og bekæmpe problemer med resistens og til at sikre en så høj fødevarerstandard og -sikkerhed som overhovedet muligt, og dette register skulle så meget gerne vise sig at være et godt middel til dette. Så må vi jo prøve at rydde nogle af problemerne af administrativ karakter af vejen.

Vi synes, det lyder fint, at dette register vil kunne bruges i forskningsøjemed. Det må da, som jeg ser det, også kunne være med til at styrke dyrevelfærden, samtidig med at det også må kunne bruges som dokumentation for, at der her i Danmark er styr på sygdomsovervågningen, noget, som kunne være en fordel på eksportmarkerne.

Vi synes også, det er godt, at Danmark ved indførelsen af et sådant register kommer på forkant med udviklingen i Europa. Dermed får vi mulighed for at præge den europæiske udvikling på dette område. Det er altid godt at være nummer et.

Noget andet er spørgsmålet om de administrative byrder, som man pålægger erhvervslivet. Det lyder helt fint, at dyrlægerne ekstra tidsforbrug gennemsnitlig kun vil være ca. 2½ minut pr. dag, og at der for landbruget også kun vil være tale om begrænsede administrative konsekvenser. Men er det nu også helt reelt? Man har jo da før hørt om uforudsete problemer med indførelsen af ny teknologi, især når det offentlige har været involveret, og vi kommer altså ikke uden om, at dette forslag medfører flere administrative byrder for erhvervene, ganske vist beskedne, men det fører jo automatisk til spørgsmålet, om det nu også er hensigtsmæssigt at pålægge erhvervet flere administrative byrder.

Som noget tredje vil jeg gerne igen gøre opmærksom på, at vi i CD ikke har spor imod, at man foreslår en udtrykkelig hjemmel til remonstration. Men jeg vil gerne slå helt fast, at vi synes, det vil være en rigtig dårlig idé, hvis ministeren bruger den udtrykkelige remonstrationsadgang som undskyldning for at afskære klageadgangen til en højere instans. En sag har altså som regel godt af at blive set på med friske øjne.

Derfor vil det naturligvis være rart allerede her at få en tilkendegivelse fra ministeren af, at hovedreglen fortsat vil være, at en administrativ afgørelse i almindelighed kan påklages til højere administrativmyndigheder.

Generelt er vi dog i CD som nævnt positive over for lovforslaget, og vi håber, at vi kan få opklaret nogle af de uklårheder, som vi har, og derfor ser vi frem til et godt udvalgsarbejde.

Vibeke Peschardt (RV):

Der er en grund til, at danske fødevarer ude i den store verden, hvortil vi jo eksporterer det meste af det, vi laver, er kendt som rene og

sunde højkvalitetsvarer. En af grundene er den dyrlægelovgivning, som vi forhåbentlig skal ændre på ifølge det forslag, som bliver førstebehandlet her i dag. Det handler altså om at etablere et register over brugen af veterinære lægemidler.

Vi synes, det er et godt forslag. Det ligger fuldstændig i tråd med det, man gør vedrørende humanmedicinen, hvor Sundhedsministeriets styrelser har styr over, hvad der udskrives af medicin til mennesker, og vi finder, at det er en god ting, at man også gør det på det her område.

Vi kan ikke deltage i den lille jammer, der har været i nogle af høringssvarene over, at det her vil blive voldsomt dyrt. Det tror vi ikke det vil. Det fremgår også af bemærkningerne, at det er få sekunders arbejde, der er med lige at registrere det her og få det sendt ind. Til gengæld tror vi, det kan få en stor virkning, ikke mindst i forskningsmæssig henseende.

Så vi støtter lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører, hr. Keld Albrechtsen, er travlt optaget af at afsløre de aflytninger, der foregår via systemet Echelon, skal jeg på hans vegne sige, at vi kan støtte lovforslaget.

Vi er naturligvis med på alle initiativer, der kan begrænse forbruget af antibiotika i landbruget. Vi ser i bemærkningerne, at den viden, der opsamles her, bl.a. skal kunne bruges til at fastsætte retningslinjer for god praksis ved anvendelse af de pågældende stoffer. Det er vi selvfølgelig også med på.

Vi håber, og det er jeg også sikker på, det fremgår også andre steder i bemærkningerne, at det i lige så høj grad kan give anledning til overvejelser om ændrede produktionsformer i landbruget, hvor spørgsmål som dyrevelfærd vil få en højere prioritet, end det har i dag, og dermed også til at indføre nogle produktionsformer, som generelt formindsker brugen, altså nødvendigheden af at bruge medicin.

Når flere ordførere her har startet deres indlæg med at sige, at dansk landbrug og vores produkter har så og så godt et navn ude i verden, fordi vi har så gode dyrlæger, vil jeg godt sige, at så passer sådan et glansbillede jo ikke. Der er jo masser af steder, hvor man klager over, at det er standardprodukter, vi producerer i dansk landbrug, og ikke dem, der har vitalitet og forskellighed og det, der kan komme af have et mere differentieret landbrug end det

industrielle landbrug, som vi har. Vi ved jo også, at der er lande som England og andre, der i dag siger, at den form for industrilandbrug, vi har i Danmark, gør, at de ikke vil købe vores varer. Derfor er det ikke kun et spørgsmål om at få styr på det her. Der er mange andre ting, der hører med, hvis vi skal genoprette et godt renommé for dansk landbrug. Men vi støtter det initiativ, der er her. Det er uden nogen tvivl et skridt i den rigtige retning.

Når det så siges, at uha, det koster gebyrer og alt mulig andet, så vil vi bare sige til fødevarerministeren, at så længe landbruget får de enorme tilskud, som det får, og så længe vi – som det skete med sidste års finanslovaftale med V, K og Kristeligt Folkeparti, som havde en regning, der skulle betales til landbruget, fordi det havde støttet dem under valget – på den måde giver tilskud i den ene og i den anden ende, så har vi ikke noget imod, hvis det her skulle koste et enkelt gebyr.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da jeg læste det lovforslag her, kom jeg til at tænke på den kloge mand Parkinson derovre i England, der i en af sine bøger skrev, jeg tror, det var om Flådeministeriet i London, at det stadig væk voksede og voksede og voksede efter Anden Verdenskrig, selv om det sådan stort set fik nedlagt alle krigsskibene, fik dem lagt i mølpose og fik dem opankret, eller hvad det nu hedder.

Jeg ved ikke, hvornår det vender, altså hvornår vi passerer det punkt, hvor der er flere administratorer og kontrollører af landbruget, end der er producenter i landbruget. Vi har vel ikke passeret det endnu, men det sker da i hvert fald ret kort inde i det nye århundrede.

Når det er sagt, så er det selvfølgelig et godt lovforslag det her. Det er desværre nødvendigt, men jeg tror, at alle her er enige i det suk, jeg giver udtryk for. Altså, vi snakker om administrative byrder og lettelser af dem, og vi snakker også om, at vi gerne vil bremse strukturudviklingen lidt i landbruget, men alt, hvad vi laver, og alt, hvad der sker i udviklingen, presser altså desværre bare den modsatte vej. Det er forfærdeligt, men jeg forstår da godt fødevarerministerens opmærksomhed på, at vi skal have sporbarhed, og at vi skal kunne dokumentere, at vi har gode fødevarer, og selvfølgelig kan vi lære noget af at studere registreringerne i det her nye register for at finde ud af, hvad det er, vi behandler for, hvad vi bruger osv.

Men, ja, jeg synes, der er mange men'er ved det.

Tilsætningsstoffer: Det kan vi selvfølgelig sige noget om under det næste lovforslag. Jeg kan ikke forstå, at det er nødvendigt, at foderstofbranchen skal registrere salg af tilsætningsstoffer i blandingerne, eftersom de jo stort set er på vej ud, og skulle man på et tidspunkt finde ud af, at der stadig væk er et forbrug af det af en eller andet størrelse, så kunne man jo tage det ind senere. Jeg synes faktisk godt, man kunne spare den del der.

Så er jeg enig i det, som tidligere ordførere også var inde på, nemlig at mælkeproducenterne skulle have adgang til behandling af egne dyr, når man alligevel nu kommer til at registrere medicinforbruget.

Så står der noget om, at ministeren har adgang til at fastsætte opkrævning af gebyrer. Ja, selvfølgelig skal det betales af nogle, men problemet er, at der ikke rigtig er nogen konkurrence. Det er ikke underlagt den fri konkurrence med sådan nogle gebyrer der. Det får lov til at koste det, det må have lov at koste, sådan noget. Det synes jeg er problemet.

Så er jeg bekymret for brug af registret, og jeg er bekymret for offentlig adgang til registret. Der er en af høringspartnere, der bekymrer sig om misvisende fejlregistrering, og det skal sikkert nok passe, at man skal bekymre sig om det. Men jeg er mindst lige så bange for misvisende tolkning af de informationer, man kan hente i registret, altså jeg mener, hvis offentligheden skal have adgang og alle de her journalister, som skal opfinde gode historier til deres forbrugersider, landbrugssider og fødevarersider i aviserne hver uge.

Så jeg har en række betænkeligheder ved det, som jeg håber vi kan få lejlighed til at drøfte og måske få aflivet under udvalgsbehandlingen, men altså hovedideen er jo god nok.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare den her store bekymring for administrative byrder. Hvor tror hr. Ole M. Nielsen, de største administrative byrder er, her, hvor vi prøver at få lidt kontrol med, hvad der foregår f.eks. på veterinærområdet, eller dér, hvor det drejer sig om at udfylde ansøgningsskemaer og behandle ansøgningsskemaer om tilskud nede i EU-systemet?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er i hvert fald ikke bedre, det er jeg helt enig med hr. Frank Aaen i. Nu ville jeg ikke før fortælle den historie, jeg lige fortalte nede på gulvet, men nu har det jo stået i aviserne, at landbruget i deres hektaransøgninger skal til at bruge to decimaler.

Nu skal man ikke sådan underholde med sine egne dumheder, men sidste år mistede jeg faktisk 3.000 kr. i hektartilskud, fordi jeg brugte to decimaler, og jeg måtte ikke have lov at forhøje, og så har jeg altså braklagt for lidt i forhold til det hektartilskud, jeg egentlig skulle have. Nu skal man altså bruge to decimaler, så nu kan jeg så få en bøde for at lade være med det.

Der stod ganske rigtig i vejledningen, hvad jeg skulle have gjort, men jeg havde altså ikke tålmodighed til at læse hele den vejledning. Når jeg har én stor mark, så måtte jeg kunne finde ud af udfylde det hektaransøgningsskema, men det kunne jeg altså ikke. Det er flovt at indrømme det.

I år er den vejledning til ansøgning, der er kommet nu, på 70 sider, som landmanden skal læse for at kunne udfylde sit hektarskema, også selv om han kun har én mark. Så jeg er enig med hr. Frank Aaen: Det er i hvert fald ikke bedre end det her.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Intentionerne i det her lovforslag er rigtige. Det er rigtigt, at vi skal sikre, at der i vore fødevarer er så få medicinrester som overhovedet muligt, helst skal vi have, at de er helt fri.

Men det hjælper jo ikke nogen ting, at vi vedtager det her, over for alle de landbrugsvarer, der bliver importeret her til Danmark, for vi ved jo, det er dér, der findes de ting, vi taler om. Danske madvarer er i forvejen så rene, at jeg faktisk ikke tror, vi kan komme længere ned.

Hvad hjælper det at oprette et sådant register? Ja, det sætter jo en masse mennesker i det offentlige, men også de private dyrlæger, i gang med noget arbejde.

I forvejen er det sådan, at hver gang der udleveres antibiotika, bliver det jo registreret, hvilke dyr man behandler med det, og det opbevares hos dyrlægen, og det opbevares hos landmanden. Det gør vi jo allerede. Så både landmanden og dyrlægen har administrative byrder nok.

Det sidste skud på stammen – det er jeg nødt til at nævne – er, at der nu er kommet cirkulærer ud til dyrlægerne om udlevering af det, der hedder ormemedler. Alle dyr, der går på græs, skal jo have ormemedler nu her i september-oktober måned, for ellers bliver de jo ikke til nogen ting. Men de ormemedler kan en dyrlæge ikke udlevere, uden at han skal ud på marken og tage en gødningsprøve. Ja, det lyder, som om det ikke er rigtigt, men det er rigtigt. Der er mange dyrlæger, der er ved at give op over for det i øjeblikket.

Jeg synes, vi skal til at stoppe op med hensyn til foderregistret, og hvad der kræves på det her område. Jeg vil ikke på gruppens vegne afvise, at vi kan stemme for det her, men jeg synes, vi lige skal tænke os om én gang til, inden vi vedtager det, og så tale med nogle af de autoriserede dyrlæger om, hvilke problemer de allerede har.

Vi vil selvfølgelig overveje, om vi vil stemme ja eller nej til det her lovforslag, men jeg vil ikke love nogen ting i dag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Fransgaard: Hvis det nu er sådan, at indførelsen af det her centrale register, som hr. Fransgaard er så meget imod, og som hr. Fransgaard synes der vil blive et så stort bureaukrati ud af, betyder en forenkling ude på den enkelte bedrift, er hr. Fransgaard så enig i, at det vil være klogt at gøre det?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Jeg kan svare meget tydeligt. Hvis jeg kan overbevise om, at du har ret – undskyld, hr. Touborg, jeg er lidt forstyrret i dag, det kan I godt forstå – hvis det virkelig viser sig, at der kan ske en forenkling, så vil vi være mere positive over for det her lovforslag, end jeg gav udtryk for.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Tak for den, synes jeg, alt i alt venlige modtagelse, som lovforslaget har fået. Et par enkelte svar på nogle af de spørgsmål, som er rejst undervejs:

Først og fremmest synes jeg, det er vigtigt at slå fast, at det, vi gerne vil med det her lovforslag, i realiteten er noget så alvorligt som at følge udviklingen i brugen af først og fremmest antibiotiske midler i landbruget. Og det har

selvfølgelig den baggrund, at vi gerne vil sikre os, at resistensproblemer, som man kender andre steder i verden, ikke også bliver et dansk problem.

Jeg synes måske – det er til fru Annie Lunde Hansen, men også andre – at man skal mærke sig meget, at det, man kalder bureaukratiet, i vidt omfang i den her situation er lagt på apotekerne. Det har været den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på, og det synes jeg i øvrigt selvfølgelig er ganske udmærket. Jeg skal også sige til fru Annie Lunde Hansen, at vi har en toinstansafgørelse, som vi normalt har i ministeriet.

Fra hr. Henning Grove og andre var der flere forskellige konkrete spørgsmål. Jeg skal prøve, om jeg kan svare på nogle af dem, ellers må vi klare det under udvalgsbehandlingen, måske lidt mere detaljeret.

Hvad betyder »andre lægemidler«? Som loven er foreslået, betyder det i realiteten det, der er receptpligtigt. Det er receptpligtige lægemidler ud over de antibiotiske, der er omtalt her.

Med hensyn til oplysningerne må vi selvfølgelig knytte det an til registerloven. Den lægger nogle rammer for, hvordan et sådant fælles register kan bruges. Men selvfølgelig er vi, tror jeg, alle sammen optaget af, at vi kan bruge det hensigtsmæssigt, men det er selvfølgelig inden for de rammer, som registerloven giver.

Jeg har så forstået, når vi taler om hormoner, som jo ganske korrekt er noget, vi har opmærksomhed på, at når det er formuleret, som det er her, så er det, fordi man ikke betragter det at være drægtig som værende en sygdom, men det betyder ikke, at der altid har været receptpligt i forhold til, at det er dyrlægeordineret, osv. osv. Så der er, som jeg kan vurdere det, ikke nogen ændringer.

Så var der hr. Kristen Touborg og i øvrigt sammen med ham andre, som spurgte: Hvad kan det her bruges til? Jeg tror nok, jeg er lidt enig i den sidste ordveksling, der var. Vi skal først og fremmest have registret her, fordi vi gerne vil tæt på og følge udviklingen i bestræbelserne på rene, sunde fødevarer. Men så skal vi selvfølgelig også stille os selv spørgsmålet, om det så kan bruges til, at vi kan erstatte noget af det, der i dag foregår ude på den enkelte ejendom.

Jeg vil gerne sige til hr. Kristen Touborg og med ham andre: Det vil jeg bestemt ikke afvise, men når vi har fået registret kørt ordentligt ind, når det fungerer ordentligt og upåklageligt og

vi hermed kan følge den overordnede udvikling og i øvrigt også ude på besætningsniveau, så må det også give anledning til, at vi kigger på, om der er noget, der så kan lempes. Kan vi i højere grad forfølge et mål, hvor vi bruger kræfterne på dem, som måske har knap så meget overblik over det, og så slække lidt, men dog med en eller anden overvågning, for dem, der har godt styr på deres medicinforbrug? Det vil ikke for mig være uvelkomment, hvis registret kunne udvikle sig til også at være en hjælp her.

Lad mig sige til hr. Kristen Touborg: Jeg er ikke sikker på, at det her så også er et argument for, at vi skal tillade førstegangsbehandling, når det gælder yverbetændelse. Det tror jeg egentlig ikke har noget med det at gøre; det er nok mere en fagdiskussion.

Men endnu en gang: Jeg er glad for den venlige modtagelse, som lovforslaget har fået, og vil sige til udvalget, at jeg skal bestræbe mig på at medvirke til, at det også bliver en hurtig behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 12: Forslag til lov om ændring af lov om foderstoffer. (Indberetning om køb og salg af tilsetningsstoffer, indgriben mod sundhedsfarlige foderstoffer m.m.).

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hugo Sørensen (S):

Lovforslaget her skal ligesom det foregående ses som udtryk for regeringens målsætning om at sikre forbrugerne sunde og rene fødevarer.

Verden over er problemerne med antibiotikaresistens voksende. Danmark har endnu ikke haft så alvorlige problemer med resistens, som det er set i andre lande. Dette skyldes blandt andet, at Danmark i mange år har haft en restriktiv praksis for anvendelse af antibiotika både til mennesker og til dyr.

Sammenhængen mellem resistente bakterier og forbruget af antibiotiske stoffer er efterhånden generelt accepteret af forskerne. Det er derfor af stor betydning fortsat at fastholde og udbygge indsatsen for at begrænse forbruget af antibiotika og antibiotikalignende stoffer, herunder forbruget af vækstfremmere i husdyrproduktionen.

I maj 1997 afgav et udvalg nedsat af fødevarerministeren rapporten om forbedring af sundhedstilstanden i danske husdyrbesætninger og om reduktion af forbrug af antibiotika og antibiotiske vækstfremmere. Udvalget anbefalede blandt andet, at der etableres et centralt register over husdyrbesætningernes forbrug af terapeutisk antibiotika, foderlægemidler og visse tilsetningsstoffer i foderstoffer.

Uhensigtsmæssig brug af antibiotika og antibiotikalignende stoffer kan medvirke til, at der i øget omfang dannes resistente bakterier, som kan overføres til mennesker. Dette reducerer mulighederne for senere effektiv behandling.

Vetstat vil give et detaljeret overblik over forbruget af de omhandlede stoffer inden for husdyrproduktionen både totalt set og fordelt på de enkelte dyrlæger, foderstofvirksomheder og husdyrbrug. Registret vil derudover indeholde oplysninger om forbrug af medicin til dyr, der ikke er omfattet af det centrale husdyrbrugsregister.

Vetstat vil kunne anvendes i forskningsmæssig sammenhæng i forbindelse med blandt andet overvågning af resistensudvikling. Registret vil endvidere være et brugbart styringsredskab for både myndigheder, organisationer, dyrlæger, foderstofvirksomheder og de enkelte landbrugere til begrænsning af forbruget af de omhandlede stoffer. Oplysningerne kan endvidere være nyttige i forbindelse med kildeopsporing samt ved eventuel fremtidig vurdering af sundhedstilstanden i besætningerne.